

1949 Dec.

Személyesen aligha ismerem dr. Jékely László volt követet. Politikailag is csak annyit tudok róla, hogy 1947-ben disszidált. Itt New Yorkban azonban olyan emberi hősköteményt hallottam róla, hogy önfeláldozó szeretetét tankönyvekben lehetne tanítani. Amikor a napokban meghalt felesége betegsége minden pénzét felemésztette, Jékely László nem fordult senkihez segítségért, hanem elment egy new yorki cafeteriaba dolgozni. Minden reggel hajnalban kelt és ő nyitotta ki a cafeteriát. Amikor 8 órás munkaideje letelt újabb nyolc órás munkát vállalt a cafeteriában és késő este lett, amikor nagybeteg feleségéhez hazatért. Fizetéséből ápolónőt tartott a nagybeteg mellett. Mire este hazatért, az ápolónő elment és akkor ő vette át az ápolást a betegágy mellett. Ezt az önfeláldozó munkát hosszú hónapok óta végezte. Hajnaltól késő estig nehéz testi munkát végzett a cafeteriában, éjjel pedig felesége betegágya mellett virrasztott s csak olykor mert két injekció között egy kis időre elbóbiskolni.

Néhány héttel ezelőtt a cafeteria bezárt. Jékely László minden hajnalban elment hazulról, hogy a nagybeteg asszony né tudja meg, hogy elvesztette az állását. Este tért haza s közben munkát keresett. Ugy hallom, hogy olyan állásokra jelentkezett, amelyek a legnehezebb testi munkával járnak. Amikor nem kapott idejében munkát eladta kocsiját, amellyel a cafeteriaba járt és abból fizette ki a kötelezettségeit. Nem kért és nem kapott senkitől támogatást, hanem mint igazi férfi az utolsóig teljesítette mindazt, amit esküvőjén megígért: "Vele türok, vele szenvedek....sem egészségben, sem betegségben hitetlenül el nem hagyom".

Jékely Lászlóné hosszú szenvedés után elköltözött. De amit a férje tett érte, olyan ragyogó példája az önfeláldozó szeretetnek, hogy a szeretet ünnepén el kellett mondanom....

His testimony bef. House Subcommittee
on Hungary 1954 Aug
H. Res 346 + H. Res 438

Pp 209 - 214 (sum)

Jékely Lászlóné + 1949 Dec. 10-én, N.Y.
(obit. N.Y. Times. 1949 Dec. 11, 92/5)

